

[Christophersen.]

bleret et betalingsbalanceunderskud på over 3 mia kr. Det måtte regeringen altså også bygge sin politik på. Den skulle ikke alene løse de problemer, vi fik påført udefra, men den skulle også løse de dybt alvorlige og hastigt voksende problemer, den havde arvet direkte fra sin forgænger.

Men selv om udgangspunktet var alvorligt, så viste det sig jo, at folketinget og regeringen var i stand til at gå i gang med problemerne, og det viste sig også, at man ud over løsningen af de mere akutte vanskeligheder eller begyndelsen af denne løsning kunne videreføre det løbende lovgivningsarbejde.

Hvad blev der nået? Ja, i det daglige arbejde her i folketinget har vi jo i de seneste dage kunnet notere en række solide resultater. I dag er bistandsloven vedtaget. Den træder ganske vist først i kraft den 1. april 1976, men alligevel fik vi altså i dag sat slutstenen, som venstres ordfører, hr. Peter Holst, gjorde opmærksom på, slutstenen på mange års arbejde med socialreformen. Vi har også i dag afsluttet behandlingen af det store lovkompleks omkring bloktilskuddene. Vi har fået gjort op med megen unødvendig og belastende dobbeltadministration. Vi har fået gennemført en reform af boligsikringslovgivningen. Vi har fået en bank- og sparekasselov. Der er gennemført en lang række ændringer af skattelovgivningen, og i den forbindelse er det med tilfredshed, vi har kunnet konstatere, at der nu er bred enighed om at fastsætte reglerne for lejeværdien i 1974. Vi har endelig fået fjernet 2½ pct.s afgiften, som et flertal her i salen var enig om var urimelig. Ud over disse mere omfattende reformer er der selvfølgelig gennemført et stort antal love.

Jeg tror nu nok, at de love, der er gennemført, er af en noget anden karakter end dem, hr. Lindholt henviste til fra det attiske demokrati. Den lovgivning, som er gennemført her i folketinget, er jo — hvad hr. Lindholt måtte erkende, hvis han havde beskæftiget sig lidt mere med de konkrete sider af sagerne — en lovgivning, som først og fremmest tager sigte på at justere hele vores samfund og hele tiden prøve at drage konsekvenserne af den meget hurtige økonomiske og sociale udvikling.

Jeg vil godt fremhæve et enkelt træk i en

del af den lovgivning, der er gennemført på regeringens foranledning. Det er den tendens, der velovervejethar været indbygget i en række love til at lægge beslutninger ud fra staten til kommunerne og til de enkelte borgere. Det er ikke noget tilfælde, at vi i denne samling på en række områder har kunnet se, hvordan staten har afgivet kompetence til kommunerne. Det drejer sig om ændringen af refusionssystemet, det drejer sig om de ændringer, som allerede er gennemført i boligsikringsloven, og som der nu lægges op til i hele boligforliget. Det drejer sig om skolepolitiske beslutninger, det drejer sig om spørgsmålet om dobbeltadministrationen, om kommunernes ret til selvstændigt at træffe definitive beslutninger. Alt det er udtryk for, at venstre midt i de alvorlige problemer, vi er konfronteret med, samtidig ønsker at markere sin stærke interesse for at styrke det nære samfund, sin stærke interesse for at decentralisere den offentlige sektor og dermed gøre den mere overskuelig og mere smidig.

Derefter vil jeg godt vende mig til de store, alvorlige problemer, vi har arbejdet med i denne samling. Jeg vil godt pege på 3 forlig, 3 aftalesæt, der efter venstres opfattelse står som en markant karakteristik af samarbejdet i folketinget. Jeg vil pege på firepartiaftalen i februar om løsningen af nogle af vore økonomiske problemer, jeg vil pege på sekspartiaftalen i maj, som forsøgte at videreføre noget af dette arbejde og samtidig tog fat på andre sider af vore økonomiske vanskeligheder, og endelig på sekspartiaftalen fra forleden dag vedrørende boligproblemerens løsning.

På den økonomiske politiks område kan vi opsummere resultatet sådan, at der er gennemført en meget betydelig finanspolitisk stramning. Der er gennemført besparelser på mellem 1,6 og 1,8 mia kr., hvis vi også indregner virkningerne af ansættelsesstoppet. Videre er der truffet beslutning om, at der her til efteråret skal foretages en bunden opsparing til en værdi af 1,1 mia kr., og endelig er der gennemført en meget betydelig forhøjelse af en lang række afgifter, som vil give et provenu på over 2 mia kr. Det alene give jo en stramning af økonomien, en begrænsning af det offentlige og det private forbrug på noget i retning af 5 mia kr.